

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY (C)

PRIMERA LECTURA Ha 1:2-3, 2:2-4

Lectura de la profecia d'Habacuc

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.

L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

SALM RESPONSORIAL 96:1-2, 6-7, 8-9 (R.: 8)

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la Roca que ens salva;
presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants.

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor:*
«No enduriu els vostres cors.»

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat,
ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia. **R.**

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu:
«No enduriu els vostres cors com a Meribà,
com el dia de Massà, en el desert,
quan van posar-me a prova els vostres pares,
i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» **R.**

LECTURA SEGONA 2Tm 1:6-8, 13-14

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor, ni de mi, queestic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

EVANGELI Lc 17:5-10

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: “Arrenca't de soca-rel i planta't al mar”, us obeiria.

Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, ¿li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, ¿qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert allò que Déu us mana, digueu: “Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure”.»